

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Březen 2016: Za svlečené z lidské důstojnosti.

Duben 2016: Za opuštěné a nechtěné.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Přestože jsme již uprostřed krásné doby postní, slíbil jsem, že podám zprávu o naší první pražské Smírné pouti za potracené děti, jejich rodiče a gynekology, konané o svátku svatých Mláďátek. Mši svatou u Pražského Jezulátka sloužil otec biskup Karel Herbst, který zmínil jak hrůzu potratů, tak bezradnost a opuštěnost mnohých žen k potratu dotlačených. Několik set účastníků plně obsadilo kostel. Pěšky pak s námi pokračovala stovka z nich, včetně rodin s dětmi. Krásné počasí i občerstvení v kapucínském refektáři pomohly zvládnout nabitý program - návštěvu kapucínského betléma v životní velikosti, modlitbu svatého růžence v Loretě, korunku k Božímu milosrdenství u hrobu svatého Norberta na Strahově, modlitbu za národ ve Svatováclavské kapli pražské katedrály a v bazilice svatého Jiří u hrobu svaté Ludmily.

Pouť na Svatý Kopeček u Olomouce

Rád bych Vás tímto povzbudil k účasti na naší další pouti, ale již s letitou tradicí, a to na Svatém Kopečku v neděli 22. května. Letos poprvé bude probíhat společně s poutí rodin Olomoucké arcidiecéze. Otec biskup Josef Hrdlička se už na Vás moc těší a srdečně zve ke společné modlitbě a setkání. Bližší informace o průběhu budou v příštím dopise.

Národní pochod pro život

Dále Vás zvu v sobotu 2. dubna na Národní pochod pro život. Novinka! Budeme začínat v 10 hodin mši svatou celebrou otcem kardinálem Dominikem Dukou v pražské katedrále. Poté zve pan kardinál všechny rodiny s dětmi na společný oběd na Klárově (stanice metra Malostranská). Oběd bude pro všechny předem zaregistrované rodiny zdarma. Bude připraven ve spolupráci s Kolpingovým dílem za příznivou cenu i pro všechny ostatní předem zaregistrované účastníky. Nezapomeňte se proto co nejdříve zaregistrovat na adrese pochodprozivot.cz. Od 12 hodin bude na Klárově probíhat souběžně program a ve 14 hodin vyrazíme z Klárova přes centrum až na Václavské náměstí, kde Národní pochod pro život vyvrcholí po 16. hodině u sochy svatého Václava společnou modlitbou.

Skutky milosrdenství

Jak jsem obšírněji referoval v minulém dopise, ve snaze podpořit praxi milosrdenství jsou letos úmysly Modlitby za život volně inspirovány tradičním rozdělením skutků milosrdenství na sedm tělesných a sedm duchovních. Tyto dva měsíce zaměřujeme svou pozornost na otázku přijetí druhého člověka a úctu k němu. Být svlečen ze své důstojnosti, být opuštěný nebo dokonce nechtěný. Zkušenost mnoha lidí, a rozhodně nejenom lidí někde daleko od nás. Matka Tereza o tomto druhu lidské bídy řekla: „Až budete naslouchat

chudým a trpělivě vyslechnete jejich nářky, věnujte největší pozornost právě těm, kteří jsou nejméně milovaní a nežádoucí. Dnes není nejhorší nemocí lepra nebo tuberkulóza - dnes je to pocit, že jsem zbytečný, nemilovaný, pohrdaný, nežádoucí, všemi opuštěný. A nejtěžším hříchem je proto nedostatek lásky, ta hrozná lhostejnost k bližnímu, který je vystaven vykořisťování, korupci, bídě, nemoci. Každému z nás je uloženo stát se spolupracovníkem Kristovým ve světě bídy. Musíme vědět, co od nás očekává Bůh a lidská společnost.... Nejde vždy o krajíc chleba, nejde jen o kus oblečení. Po lásce hladovějí lidé i v bohatých zemích světa. A tam je ten hlad nejmučivější: vědomí, že nikdo mě nemá rád, že o mne nikdo nestojí, že jsem zbytečný, nežádoucí. Že jsem sám.” (Duchovní texty Matky Terezy z Kalkaty, samizdat 1977, s. 11) Jistě za jedno z nejradiálnějších odmítnutí druhého můžeme označit umělý potrat. Postavení svého momentálního zájmu, své „dobré pověsti“, své „důstojnosti“ nad život bezbranného tvora. Jsme doslova mistry ve vytříbené argumentaci, proč je umělý potrat výdobytkem moderní společnosti, základním právem ženy, nástrojem regulace populace a vymýcení vrozených vad atd. Druhým, v naší zemi velmi rozšířeným druhem odmítnutí bližního je nedostatečný nebo dokonce žádný zájem o staré lidi, včetně vlastních rodičů.

Co s tím můžeme dělat my

Je třeba si přiznat, že problém odmítnutí druhého, nerespektování jeho důstojnosti se nevyhýbá ani nám katolíkům. Jak je jednoduché propadnout přesvědčení, že jsem ztělesněním spravedlnosti a lásky, šířitelem pokoje, a přitom ve skutečnosti páchat v rodině, v okolí, ve farnosti pravý opak! Jak se chovám ke svým nejbližším? Manželce, manželovi, dětem, rodičům, sousedům, kolegům v práci, bratřím a sestrám ve farnosti? Nemám tendence je shazovat, bagatelizovat jejich problémy, předstírat, že jsem ochotný pomoci, ale ve skutečnosti tomu tak není? Nevyžívám se v posuzování druhých? Přitom tam, kde mám jasně zvednout hlas na obranu zesměšňovaných, utiskovaných, kde se mám přihlásit například k tomu, že umělý potrat považuji za zvěrstvo, mlčím? Najednou mám plno výmluv, že nemohu nikomu nic vnucovat, nechci se někoho dotknout, nechci nikoho odradit. Najednou vidím sto důvodů, proč se někoho nemůžu zastat, vždyť si za to může vlastně sám...

Jednou ze známek, že farnost je živá, je všímavost farníků. Nemám na mysli všímavost typu, kdo je jak v kostele oblečen, co kdo řekl, na kterou sestru se dnes při mši pan farář víc díval a podobně. Ale takovou, o které se jako kněz dozvídám často mimoděk. Třeba, že někdo z farníků pomáhá některé sociálně slabší rodině, jiný navštěvuje opuštěnou paní, další nosí nákupy a uklízí nemohoucímu sousedovi. Přitom někdy místo vděku musejí snášet i různé emoční výlevy včetně nadávání, klení, spílání různým lidem, někdy i samotné církvi.

Veliké díky Vám všem, kteří jste všímaví tím správným, Božím způsobem. Věřím, že se za ty, kterým pomáháte, také modlíte. Prosím, nebojte se o tom říct i svému panu faráři, bez ohledu, zda ten, komu pomáháte, je praktikující věřící. Vždyť zprostředkování smíření s Bohem, umožnění čerpání milostí ze svátostí, se může stát krásnou korunou Vaší služby.

Radost z Beránka, pro nás ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, ať provází Vás i Vaše blízké!

Jiří Korda, kněz Kristův